

Sygn. akt V U 684/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Nowakowska

Protokolant Alina Kędzia

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2014 r. w Kaliszu

odwołania Z. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 19 maja 2014 r. Nr (...)

w sprawie Z. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 19 maja 2014 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje Z. S. emeryturę od (...).

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.05.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. odmówił Z. S. przyznania emerytury wcześniejszej dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach, gdyż nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w tych warunkach, nie przedstawił właściwych dokumentów na tę okoliczność. Uznano tylko 3 lata 8 miesięcy i 24 dni takiej pracy na przestrzeni od 01.05.1993r. do 28.02.1997r. wykonywanej przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym, co do którego uzyskał świadectwo honorowane przez organ rentowy.

Odwołanie od tej decyzji wniósł do Sądu Z. S. domagając się przyznania wcześniejszej emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach po zaliczeniu okresu pracy na stanowisku spawacza również we wcześniejszym okresie, w przedsiębiorstwie (...), na podstawie zeznań wskazanych świadków.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił co następuje:

Z. S. urodził się w dniu (...) Ma wykształcenie zawodowe ślusarz – mechanik.

Ze świadectwa z dnia 05.09.1991r. wydanego przez Przedsiębiorstwo (...) w K. wynika, że w okresie od 15.11.1976r. do 25.08.1991r. zatrudniony był tam jako spawacz. Z akt osobowych wynika jednak, że odwołujący się pracę w w/ w zakładzie rozpoczął na stanowisku ślusarza, a po raz pierwszy mowa o stanowisku spawacza w karcie obiegowej z dnia 21.10.1984r. po powrocie do pracy z Austrii, gdzie pracował od 21.10 do 14.12.1984r. Wcześniej pracował też na budowie eksportowej w Iraku od 15.07.1982r. do 15.04.1983r.

Przedsiębiorstwo (...) w K. zajmowało się wytwarzaniem oraz zakładaniem instalacji ciepłowniczych, gazowych, wodnych dla potrzeb przemysłu i budownictwa ogólnego. Wiązało się to z tworzeniem konstrukcji metalowych tych instalacji, a następnie ich montowaniem na danym obiekcie poprzez łączenie rur, urządzeń. Wszystkie te prace wykonywane były metodą spawania.

W zakładowych warsztatach nazywanych zakładem przygotowania produkcji produkowano najpierw zbiorniki czy inne konstrukcje, które następnie były zakładane na obiektach w terenie. Brygada ślusarzy i spawaczy przygotowywała tam konstrukcję wstępnie połączoną (heftowaną), którą przekazywano następnie spawaczom do wykonania ciągłego spawu, podlegającego kontroli dozorowej, bowiem z uwagi na specyfikę produkcji większość spawów podlegała takiemu specjalistycznemu dozorowi technicznemu. Tego typu spawanie wymagało posiadania przez spawaczy wyższych kwalifikacji spawalniczych, a z kolei tych specjalistów wynagradzano i traktowano lepiej niż spawaczy mających uprawnienia podstawowe. To tacy wysoko kwalifikowani spawacze wysyłani byli na kontrakty zagraniczne. W zakładzie istniało zawsze duże zapotrzebowanie na spawaczy, stąd organizowano kolejne kusy, a osób z uprawnieniami nie angażowano do zwykłych prac ślusarskich. Aby nie podnosić wynagrodzenia kadry nie zmieniały jednak nazwy stanowisk pracy, zwłaszcza w odniesieniu do ślusarzy po uzyskaniu podstawowych uprawnień spawalniczych, dlatego nie zawsze nazwa stanowiska w angażu płacowym odpowiadała rzeczywiście wykonywanej pracy. Książeczki spawacza znajdowały się w dyspozycji kadr i wydawano je na żądanie pracownika dopiero po zakończeniu jego stosunku pracy.

Odwołujący się przez cały okres pracy w (...) wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę spawacza. Początkowo spawał kolnierze do wymienników ciepła, później również spaw dozorowy. Jego wyjazdy na kontrakty zagraniczne wiązały się z posiadaniem wysokich kwalifikacji o dobrej opinii fachowca. Ponieważ jednak nagle rozstał się z zakładem nie odzyskał swej książeczki spawacza.

Z akt osobowych z (...) wynika, że odwołujący się porzucił pracę w tym zakładzie gdy nie udzielono mu zgody na rozwiązanie stosunku pracy, w związku z wyjazdem na kontrakt zagraniczny.

Dowód - akta osobowe i zeznania świadka A. P. z rozprawy w dniu 05.11.2014r. oraz świadków M. Ś. i J. M. z rozprawy w dniu 26.08.2014r.

W ocenie Sądu dla wyjaśnienia sytuacji odwołującego się najbardziej miarodajne są zeznania świadka A. P., któremu w zakładzie podlegali wszyscy spawacze. Potwierdzają one w ocenie Sądu posiadanie przez odwołującego się wysokich kwalifikacji spawalniczych oraz wyjaśniają praktykę stosowaną przez kadry zakładu. W opisanej przez świadka sytuacji jest więc wiarygodne, że przy wysoko ocenianych kwalifikacjach mimo czasami odmiennych zapisów w angażach odwołujący się nie był zatrudniony do prac ślusarskich, ale stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę spawacza. W taki sposób zakwalifikowano zresztą jego pracę w świadectwie pracy za cały okres zatrudnienia w (...). Odwołujący się nie powinien zatem ponosić ujemnych konsekwencji z tego tytułu, że w dokumentacji pracowniczej pracodawca posługiwał się czasami określeniem ślusarz, bo w większości angaży używano prawidłowego określenia stanowiska pracy, (również w orzeczeniach o zdolności do pracy, w wyliczeniu stażu), a dla oceny jego sytuacji decydujące jest ustalenie jaką pracę faktycznie wykonywał.

W ocenie Sądu materiał zgromadzony w sprawie pozwala przyjąć, że w okresie wskazanym w świadectwie pracy przez Przedsiębiorstwo (...) odwołujący się stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał tam pracę na stanowisku spawacza.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 162 poz.1118) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32-34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn;

oraz

2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Stosownie do treści ust.2 emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do OFE oraz rozwiązania stosunku pracy w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Stosownie do treści art. 32 cyt. ustawy ubezpieczeni będący pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnieni w szczególnych warunkach przez co najmniej przez 15 lat, nabywali prawo do emerytury w wieku obniżonym o 5 lat od podstawowego o ile udowodnili łączny staż ubezpieczeniowy określony w art. 27 cyt. ustawy wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Stosownie do ust.4 tego przepisu wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługiwało prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych tj. rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zmianami).

Paragraf 2 powyższego rozporządzenia stanowi, że okresami prac uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy te stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Dokument ten podlega kontroli organu rentowego, a w razie odmownej decyzji ZUS okoliczności dotyczące wykonywania pracy w szczególnych warunkach mogą być wykazywane przed sądem rozpoznającym odwołanie wszelkimi środkami dowodowymi.

W orzecznictwie utrwalone jest stanowisko, że o uznaniu pracy za wykonywaną w szczególnych warunkach nie może decydować formalne zakwalifikowanie stanowiska pracy, ale faktyczne wykonywanie pracy na stanowisku wymienionym w wykazie o jakim mowa wyżej. Istotne jest aby praca taka była świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w ramach stosunku pracy, bez względu na to, jakie formalnie stanowisko pracownik zajmował.

Prace przy spawaniu, wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym o jakich mowa w pkt 12 działu XIV wykazu warunkach stanowiącego załącznik do przepisów ogólnych tj. wspomnianego rozporządzenia z 1983r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach.

Bez względu na to w jakiej branży znajdował się zakład pracy praca na stanowisku spawacza jest uważana za pracę w szczególnych warunkach. Odwołujący się wykazał ponad 15 lat takiej pracy.

Na dzień 01.01.1999r. Z. S.wykazał również ponad 25 letni staż ubezpieczeniowy (27 lat 1 miesiąc i 13 dni), nie jest członkiem OFE, w dniu (...) ukończył 60 lat życia. Wniosek o emerytura złożył w dniu 04.04.2014r.

W tym stanie rzeczy Sąd zmienił zaskarżoną decyzję, przyznał mu prawo do emerytury od spełnienia ostatniego z warunków jakim było ukończenie w/w wieku i zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w wyroku.